

Ltk Beets A 1

Melpwald, F.H. von

1 (1869)

Weeren, VIII Paradeplaats 17.
11 November 1869.

Wetierwaarde Heer!

Laat ik u vooral verzekeren, dat ik ten hoogste verblijd was door de ontvangst van Uwen zeer geëerden brief.

Als ik van iets op mijne meest aangenaame reis door uw schoon Vaderland verdriet hadde, was het enkel, omdat het geluk mij niet te beurt viel Uwe geëerde persoonlijke kennis te kunnen maken. Door uw welwillend schrijven echter voel ik mij nu gensegzaamelijk legitimeerd, om de naaste keer, dat ik wèer naar Holland zal komen — en ik hoop, dat zal wel niet al te lang blijven uitgesteld — mijnen bezoek te Utrecht te herhalen, en dus eindelijk den schrijver te leeren kennen, diens „Camera obscura“ het eerste boek was, waaraan ik, jaren geleden, mijne zwakke kennis in 't Hollandsch toetste. Die keus, wel is waar, was geene zeer gelukkige, omdat de „Camera obscura“, bepaaldelijk voor eenen beginner, volstrekt geene gemakkelijke Lectuur is.

Maar zelfs de tegenwoordige,

bij de achtergelaten vertalingen, bid ik
U niet „uitnemend“ of maar „goed“ te
noemen. Ik weet zeer wel, dat ze bijster
gebrekkelig, onvolkomen en dikwijls onjuist
zijn. Hollanders hebben er mij de afscheu-
welijke fouten van rondborstig aangewezen,
door de verkeerde opvatting van neef
als „Neffe“ in plaats van „Netter“, werd-
als M Welkerw. zekerlijk heeft bemerkt —
het eene stuk volstrekt verdraait en be-
dorven.

Toen ik mij niettegenstaande veroor-
loofde die stukken bij U achter te laten,
bedeelde ik geenszins U daarmee „chefs:
l'oeuvre de traduction“ aan te bieden,
maar slechts een zwak teken mijner
hoogachting en een bewijs mijner
pogingen te geven, om hier te lande
de kennis en al't ware de studie eener
door mij geliefkoosde letterkunde aan,
tekweeken.

Made ik het geluk gehad M Welkerw.
persoonlijk te treffen, ik zou U al d's om,
delijk hebben kunnen verklaren, en dus
ieden zweem van aanmatiging doen ver-
dwijnen, die mijn gedrag misschien bij
M Welkerw. heeft doen opkomen. — Dat G. v.
Uw naam niet aan 't hoofd der stukken

verscheen, alhoewel ik denzelven nauw-
keuriglijk daar gezet hadde, is onsgelijks
niet aan mij maar aan den dwazen
bestuurder van het dagblad ~~de~~ te wijten,
die, den naam van den holl. schrijver niet
kennende, denzelven eenvoudiglijk achter,
liet.

Voorhand heb ik met de bovengemelde
vertalingen geen verder plan. Zoude ik er
echter ooit weer voor een letterkundig doel
partij van wenschen te trekken, ik zal zeker-
lijk niet aarzelen van Uwe vriendelijke
aanbieding gebruik te maken, om mijner
arbeid zoo volkomen als onsgelijk te doen
worden.

Toen ik op mijn Kaantje schreef dat
M Welkerw. wellicht spoedig meer van mij
zal hooren, koesterde ik ondedaad de hoop,
nog wel eens, misschien op de terugreis,
Mrecht te passeeren; dez plan werd echter
door treurige omstandigheden verijdeld,
die mij nopten van 't Congres te Leuven
straks naar Weenen terug te Keeren.

Alhoewel laat, krijgt ik mij nu ook
van den plicht M Welkerw. mijne gulste
deelneming uitdrukken aangaande de
ramp U getroffen hebbende door het verlies
van Uwe zeer geëerden Hr. vader, wiens

dood te Haaslem ik in de eerste dagen
mijns verblijfs in Holland in de Coura,
ter las - eene deelneming waarvan ik
oprechtelijk wenschte Uwleerw. reeds toen
te Utrecht mondelijk te verzekeren.

Aanward, Welkerwaarde Meer, de be-
tuiging der oprechte gevoelens van innige
hoogachting, waarmede ik de eer heb steeds
te zijn

Uwleerw. alzins dw. Dienaar
Ferd. von Hellwaldff.